381R1390

29.5.81 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 143/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1390/81

av den 12 maj 1981

om utvidgning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda och deras familjer flyttar inom gemenskapen till att omfatta även egenföretagare och deras familjer

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 2, 7, 51 och 235 i detta,

med beaktande av det förslag från kommissionen som utarbetats efter samråd med Administrativa kommissionen för social trygghet för migrerande arbetare(1),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande(2),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande(3), och

med beaktande av följande:

För att förverkliga den fria rörligheten för anställda och undanröja de hinder som på området social trygghet skulle bli resultatet av tillämpningen av endast nationell lagstiftning antog rådet, på grundval av artikel 51 i fördraget, förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda och deras familjer flyttar inom gemenskapen(4), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 196/81(5) om bestämmelser för samordning av system för social trygghet för anställda.

Den fria rörlighet för personer som utgör en av hörnstenarna i gemenskapen begränsar sig inte till anställda utan utsträcker sig även till egenföretagare inom ramen för den fria rörligheten för företag och tjänster.

En samordning av de system för social trygghet som är tillämpliga på egenföretagare är nödvändig för att förverkliga ett av gemenskapens mål. I fördraget ges inte de nödvändiga befogenheterna för detta.

I enlighet med fördraget är sedan utgången av övergångsperioden diskriminering förbjuden på grund av nationalitet vad gäller etablering och tillhandahållande av tjänster.

På området social trygghet skulle en tillämpning av endast nationell lagstiftning inte ge tillräckligt skydd för egenföretagare som flyttar inom gemenskapen. För att göra etableringsfriheten för företag och friheten att tillhandahålla tjänster fullständigt effektiv bör systemen för social trygghet för egenföretagare samordnas.

Trots att förordning (EEG) nr 1408/71 är tillämplig på anställda omfattar den också vissa kategorier egenföretagare. Det vore rimligt och lämpligt att i största möjliga utsträckning tillämpa samma bestämmelser som gäller för anställda även på egenföretagare.

Nödvändiga ändringar i förordning (EEG) nr 1408/71 bör vidtas för att möjliggöra tillämpningen av bestämmelserna i den förordningen på egenföretagare och deras familjer som flyttar inom gemenskapen i den utsträck-

(1) EGT nr C 14, 18.1.1978, s. 15.
(2) EGT nr C 131, 5.6.1978, s. 45.
(3) EGT nr C 269, 13.11.1978, s. 40.
(4) EGT nr L 149, 5.7.1971, s. 2.
(5) EGT nr L 24, 28.1.1981, s. 3.

ning som detta är förenligt med arten av deras verksamhet och beskaffenheten hos de system för social trygghet som de omfattas av.

De ändringar som görs i förordning (EEG) nr 1408/71 kräver en anpassning av vissa av bilagorna till den förordningen.

Det är särskilt nödvändigt att i en bilaga fastställa vad som avses med termerna "anställda" och "egenföretagare" som infördes genom förordning (EEG) nr 1408/71 om den berörda personen är försäkrad i ett system för social trygghet som är tillämpligt på alla invånare, på vissa kategorier invånare eller på hela den arbetande befolkningen i en medlemsstat. Det förefaller lämpligt att definiera dessa uttryck och uttrycket "familjemedlem" i en separat bilaga. Ytterligare två bilagor behövs vidare för fastställandet av de särskilda bestämmelserna för egenföretagare som inte omfattas av den förordningen och för de fall då en person samtidigt omfattas av lagstiftningen i två medlemsstater.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1408/71 ändras på följande sätt:

1. Titeln skall ersättas med följande:

"**RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1408/71**

av den 14 juni 1971

om tillämpning av systemen för social trygghet när anställda eller egenföretagare och deras familjer flyttar inom gemenskapen".

2. I artikel 1

a) skall leden a och b ersättas med följande:

"a) Med *anställd* och *egenföretagare* avses

i) den som är försäkrad, obligatoriskt eller genom en frivillig fortsättningsförsäkring, mot en eller flera av de risker som täcks av grenarna i ett system för social trygghet för anställda eller egenföretagare,

ii) den som är obligatoriskt försäkrad mot en eller flera av de risker som täcks av de grenar av social trygghet som behandlas i denna förordning, enligt ett system för social trygghet för samtliga invånare eller för hela den förvärvsarbetande befolkningen, förutsatt att personen

— kan identifieras som anställd eller egenföretagare genom det sätt på vilket systemet administreras eller finansieras, eller

— om dessa kriterier inte uppfylls, är försäkrad mot någon annan risk som anges i bilaga 1 enligt ett system för anställda, antingen obligatoriskt eller genom frivillig fortsättningsförsäkring eller, när inget sådant system finns i den berörda medlemsstaten, motsvarar den definition som ges i bilaga 1,

iii) den som är obligatoriskt försäkrad mot en eller flera av de risker som täcks av de grenar som denna förordning behandlar, enligt en medlemsstats system för social trygghet för hela landsbygdsbefolkningen i enlighet med kriterierna i bilaga 1,

iv) den som är frivilligt försäkrad mot en eller flera av de risker som täcks av de grenar som denna förordning behandlar, enligt en medlemsstats system för social trygghet för anställda eller egenföretagare eller för samtliga invånare eller för vissa kategorier av invånare

— om denna person utför en verksamhet som anställd eller egenföretagare, eller

— om denna person tidigare har varit obligatoriskt försäkrad mot samma risker enligt samma medlemsstats system för anställda eller egenföretagare.

b) *gränsarbetare:* en anställd eller egenföretagare som är verksam inom en medlemsstats territorium och som är bosatt inom en annan medlemsstats territorium, dit han som regel återvänder dagligen eller åtminstone en gång i veckan. En gränsarbetare som förflyttas till en annan ort inom samma eller någon annan medlemsstats territorium av det företag till vilket han normalt är knuten, eller som tillhandahåller tjänster på annan ort inom samma eller en annan medlemsstats territorium, behåller sin ställning som gränsarbetare under en tid av högst fyra månader även om han under denna tid är förhindrad att dagligen, eller åtminstone en gång i veckan, återvända till den ort där han är bosatt."

b) I led c första raden skall "arbetare" ersättas med "anställd".

c) Led f skall ersättas med följande:

"f) *familjemedlem:* den som definieras eller erkänns som familjemedlem eller som betecknas som medlem av hushållet i den lagstiftning enligt vilken förmåner utges, eller, i fall som avses i artikel 22.1 a och artikel 31, i lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium personen är bosatt. Om denna lagstiftning betraktar som familjemedlem eller medlem av hushållet endast den som är sambo-ende med den anställde eller egenföretagaren, skall detta villkor anses vara uppfyllt om personen för sin försörjning huvudsakligen är ekonomiskt beroende av den anställde. Om en medlemsstats lagstiftning i fråga om sjukdom eller moderskap inte gör det möjligt att skilja på familjemedlemmar och övriga personer på vilka den är tillämplig, skall termen 'familjemedlem' anses ha den betydelse som avses i bilaga 1."

d) I led g sjätte och åttonde raderna skall "den avlidne arbetaren" ersättas med "den avlidne".

e) I led j skall följande stycke införas efter sista stycket:

"Termen *lagstiftning* utesluter de bestämmelser som reglerar de särskilda system för egenföretagare som tillkommer på initiativ av de berörda eller som är tillämpliga endast på en del av den berördamedlemsstatens territorium, oavsett om myndigheterna beslutat göra bestämmelserna tvingande eller att utöka deras räckvidd. De särskilda system som avses anges i bilaga 2."

f) I första och andra raden i led r skall orden "avgiftsperioder eller anställningsperioder" ersättas med orden "avgiftsperioder eller perioder av anställning eller som egenföretagare".

g) Led s skall ersättas med följande:

"s) *Perioder som anställd* och *perioder som egen företagare*: de perioder som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de fullgörs och alla perioder som behandlas som sådana om de i den lagstiftningen anses motsvara perioder som anställd eller perioder som egenföretagare."

h) I sista raden i led u i skall "bilaga 1" ersättas med "bilaga 2".

3. I artikel 2

a) skall i punkt 1 första raden "anställda" ersättas med "anställda eller egenföretagare",

b) skall i punkt 2

— andra raden "arbetare" ersättas med "anställda eller egenföretagare",

— fjärde raden "dessa arbetare" ersättas med "dessa anställda eller egenföretagare".

4. I artikel 3.3 första raden skall "bilaga 2" ersättas med "bilaga 3".

5. I artikel 7.2 c sista raden skall "bilaga 2" ersättas med "bilaga 3".

6. Artikel 9.1 skall ersättas med följande:

"1. De bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning, som gör bosättning inom denna stats territorium till villkor för anslutning till frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, skall inte gälla personer som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium, om de någon gång i sin tidigare förvärvsverksamhet har omfattats av lagstiftningen i den förstnämnda staten som anställd eller egenföretagare."

7. I artikel 10.2 sjätte raden skall "som arbetare" ersättas med "som anställd eller egenföretagare".

8. Artiklarna 13 och 14 skall ersättas med följande:

"*Artikel 13*

Allmänna bestämmelser

1. Om inte annat följer av artikel 14 c skall personer för vilka denna förordning gäller omfattas av lagstiftningen i endast en medlemsstat. Denna lagstiftning skall bestämmas enligt bestämmelserna i denna avdelning.

2. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 14—17 skall följande gälla:

a) Den som är anställd inom en medlemsstats territorium skall omfattas av denna medlemsstats lagstiftning, även om han är bosatt inom en annan medlemsstats territorium eller om det företag eller den person som han är anställd hos har sitt säte eller är bosatt inom en annan medlemsstats territorium.

b) Den som är egenföretagare inom en medlemsstats territorium skall omfattas av denna medlemsstats lagstiftning även om han är bosatt inom en annan medlemsstats territorium.

c) Den som är anställd ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagga skall omfattas av denna stats lagstiftning.

d) Statligt anställda och personer som behandlas som sådana skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat som gäller för den förvaltning som sysselsätter dem.

e) Den som är inkallad eller har återinkallats till militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring i en medlemsstat skall omfattas av denna stats lagstiftning. Om det medför rätt till förmåner enligt denna lagstiftning krävs att försäkringsperioder har fullgjorts före påbörjad eller efter avslutad sådan militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring, skall försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning tillgodoräknas, i den utsträckning det behövs, som om de hade fullgjorts enligt den förstnämnda statens lagstiftning. En anställd eller egenföretagare som är inkallad eller har återinkallats till militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring skall behålla sin ställning som anställd eller egenföretagare.

Artikel 14

Särskilda bestämmelser för andra anställda än sjömän

Artikel 13.2 a skall tillämpas med beaktande av följande undantag och omständigheter:

1. a) Den som arbetar inom en medlemsstats territorium hos ett företag, till vilket han normalt är knuten, och som av detta företag sänds till en annan medlemsstats territorium för att utföra arbete där för detta företags räkning skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning, under förutsättning att detta arbete inte väntas vara längre än tolv månader och att han inte sänds ut för att ersätta någon som har fullgjort sin utsändningsperiod.

b) Om arbetet i den andra medlemsstaten på grund av oförutsebara omständigheter varar längre än som ursprungligen förväntades och om varaktigheten därför överstiger tolv månader, skall den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning fortsätta att gälla tills arbetet har avslutats, under förutsättning att den behöriga myndigheten i den medlemsstat dit personen har sänts ut, eller den institution som har utsetts av denna myndighet, lämnar sitt samtycke. Sådant samtycke måste begäras före den första tolvmånadersperiodens utgång. Samtycke kan dock inte lämnas för en förlängning som överstiger tolv månader.

2. Den som normalt arbetar inom två eller flera medlemsstaters territorium skall omfattas av följande lagstiftning:

a) En person som hör till den resande eller flygande personalen hos ett företag som för andras eller egen räkning bedriver internationell befordran av passagerare eller gods med järnväg, landsvägstransporter, flyg eller inrikes sjöfart och som har sitt säte inom en medlemsstats territorium skall omfattas av denna stats lagstiftning med följande begränsningar:

i) Om företaget har en filial eller fast representation inom en annan medlemsstats territorium än den medlemsstat där den har sitt säte, skall den som arbetar vid denna filial eller fasta representation omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat i vars territorium en sådan filial eller fast representation är belägen.

ii) Den som huvudsakligen arbetar inom den medlemsstats territorium där han är bosatt skall omfattas av denna stats lagstiftning, även om det företag hos vilket han är anställd inte har sitt säte eller någon filial eller permanent representation inom det territoriet.

b) En annan person än den som avses i a skall omfattas av

i) lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium den anställde är bosatt, om han till viss del utför arbetet inom detta territorium eller om han är knuten till flera företag eller arbetsgivare inom olika medlemsstaters territorier,

ii) lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium det företag eller den person, som anställt honom har sitt säte eller är bosatt, om han inte är bosatt inom någon av de medlemsstaters territorier där han utför arbetet.

3. Den som arbetar inom en medlemsstats territorium hos ett företag, som har sitt säte inom en annan medlemsstats territorium och vars verksamhet sträcker sig över dessa staters gemensamma gräns, skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium företaget har sitt säte.

Artikel 14a

Särskilda bestämmelser för andra egenföretagare än sjömän

Artikel 13.2 b skall tillämpas med beaktande av följande undantag och omständigheter:

1. a) Den som normalt är egenföretagare inom en medlemsstats territorium och som utför arbete inom en annan medlemsstats territorium skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda statens lagstiftning, förutsatt att detta arbete inte väntas vara längre än tolv månader.

b) Om arbetet i den andra medlemsstaten på grund av oförutsebara omständigheter varar längre än som ursprungligen förväntades och om varaktigheten därför överstiger tolv månader, skall den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning fortsätta att gälla tills det arbetet har avslutats, under förutsättning att den behöriga myndigheten i den medlemsstat dit personen har sänts ut, eller den institution som har utsetts av denna myndighet, lämnar sitt samtycke. Sådant samtycke måste begäras före den första tolvmånadersperiodens utgång. Samtycke kan dock inte lämnas för en förlängning som överstiger tolv månader.

2. Den som normalt är egenföretagare inom en eller flera medlemsstaters territorium skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt om han utför någon del av sin verksamhet inom den medlemsstatens territorium. Om han inte utför någon verksamhet inom den medlemsstats territorium där han är bosatt skall han omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han utför sin huvudsakliga verksamhet. De kriterier som används för att bestämma den huvudsakliga verksamheten fastställs i den förordning som avses i artikel 97.

3. Den egenföretagare i ett företag som har sitt säte eller fasta representation inom en medlemsstats territorium och sträcker sin verksamhet över två medlemsstaters gemensamma gräns, skall omfattas

av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium företaget har sitt säte eller sin fasta representation.

4. Om den lagstiftning som skulle kunna omfatta en person i enlighet med punkterna 2 eller 3 inte möjliggör för den personen, inte ens på frivillig basis, att tillhöra ett pensionssystem skall den berörda personen omfattas av den lagstiftning i den andra medlemsstaten som skulle vara tillämplig frånsett dessa särskilda bestämmelser eller, om lagstiftningarna i två eller flera medlemsstater tillämpas på det sättet, skall han omfattas av den lagstiftning som beslutas gemensamt av de berörda medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter.

Artikel 14b

Särskilda bestämmelser för sjömän

Artikel 13.2 c skall tillämpas med beaktande av följande undantag och omständigheter:

1. Den som är anställd hos ett företag till vilket han normalt är knuten, antingen inom en medlemsstats territorium eller ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagga, och som sänds ut av detta företag för att utföra arbete för detta företags räkning ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagga skall, om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 14.1, fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten.

2. Den som är egenföretagare, antingen inom en medlemsstats territorium eller ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagga, och som utför arbete som egenföretagare ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagga skall, om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 14.1, fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten.

3. Den som normalt inte har anställning till sjöss men som utför arbete inom en medlemsstats territorialvatten eller i en hamn ombord på ett fartyg, vilket för en annan medlemsstats flagga inom detta territorialvatten eller i denna hamn och vars besättning han inte tillhör, skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning.

4. Den som är anställd på ett fartyg, vilket för en medlemsstats flagga, och som får sin lön från ett företag eller en person som har sitt säte eller är bosatt inom en annan medlemsstats territorium skall omfattas av den sistnämnda statens lagstiftning, om han är bosatt inom denna stats territorium. Företaget eller personen som betalar lönen skall betraktas som arbetsgivare vid tillämpningen av den lagstiftningen.

Artikel 14c

Särskilda bestämmelser för personer som samtidigt är anställda inom en medlemsstats territorium och egenföretagare inom en annan medlemsstats territorium

1. Den som samtidigt är anställd inom en medlemsstats territorium och egenföretagare inom en annan medlemsstats territorium skall omfattas av

a) lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han utför avlönat arbete, om inte annat följer av led b,

b) i de fall som avses i bilaga 7, av lagstiftningen i var och en av dessa medlemsstater vad gäller den verksamhet som utövas på dess territorium.

2. Tillämpningsföreskrifter för punkt 1 b skall fastställas i en förordning som skall antas av rådet på förslag från kommissionen.

Artikel 14d

Diverse bestämmelser

1. Den som avses i artikel 14.2 och 14.3, artikel 14a.2—4 och artikel 14c.1 a skall vid tillämpning av den lagstiftning som fastställs i enlighet med dessa bestämmelser behandlas som om han utövade all sin yrkesverksamhet inom den berörda medlemsstatens territorium.

2. Bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning, enligt vilka en pensionär som är förvärvsverksam inte skall omfattas av den obligatoriska försäkringen för denna verksamhet, skall gälla också pensionärer som

har förvärvat rätt till pension enligt en annan medlemsstats lagstiftning, om inte personen i fråga hos den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den förstnämnda medlemsstaten och som nämns i bilaga 10 till den förordning som anges i artikel 97, uttryckligen begär att få omfattas av försäkringen."

9. Artikel 15.1 skall ersättas med följande:

"1. Artikel 13—14d skall inte gälla frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring såvida det i en medlemsstat, för någon av de grenar som anges i artikel 4, inte finns annat än ett frivilligt försäkringssystem."

10. Artikel 17 skall ersättas med följande:

"*Artikel 17*

Undantag till artikel 13—16

Två eller flera medlemsstater, dessa staters behöriga myndigheter eller de institutioner som utses av dessa myndigheter kan komma överens om undantag från bestämmelserna i artikel 13—16 till förmån för vissa grupper av anställda eller egenföretagare eller för vissa sådana personer."

11. I artikel 18.2 femte raden skall "den anställde som berörs" ersättas med "den berörda personen".

12. I rubriken till avsnitt 2 skall ordet "Anställda" ersättas med "Anställda eller egenföretagare".

13. I artikel 19.1 första raden skall "anställd" ersättas med "anställd eller egenföretagare" och i artikel 19.2 åttonde raden skall "den anställde" ersättas med "den anställde eller egenföretagaren".

14. I artikel 20 femte raden skall "den anställde" ersättas med "den berörda personen".

15. I artikel 21.1 första raden, artikel 21.2 andra stycket andra raden och i artikel 21.4 första raden skall ordet "anställd" ersättas med "anställd eller egenföretagare" respektive "den anställde eller egenföretagaren".

16. I artikel 22 skall

a) i punkt 1 första raden "en anställd" ersättas med "en anställd eller en egenföretagare".

b) i punkt 3 första stycket andra raden "för en anställd" ersättas med "för en anställd eller en egenföretagare",

c) i punkt 3 andra stycket tredje raden och andra stycket led a fjärde raden "den anställde" ersättas med "den anställde eller egenföretagaren",

d) i punkt 4 andra raden "en anställd" ersättas med "en anställd eller en egenföretagare".

17. I artikel 23 skall punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

"1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att kontantförmåner skall beräknas med utgångspunkt från en genomsnittlig inkomst, skall fastställa en sådan genomsnittlig inkomst enbart på grundval av den inkomst som man kan konstatera att personen ifråga haft under de perioder som har fullgjorts enligt denna lagstiftning.

2. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att beräkningen av kontantförmåner skall utgå ifrån en standardinkomst, skall ta hänsyn enbart till standardinkomsten eller, i förekommande fall, till den genomsnittliga standardinkomsten för de perioder som har fullgjorts enligt denna lagstiftning."

18. I artikel 24.1 skall

— i första raden "en anställd" ersättas med "en anställd eller en egenföretagare",

— i sjätte raden "den anställde" ersättas med "den anställde eller egenföretagaren".

19. I artikel 25

a) i punkt 1 första raden skall "en arbetslös person" ersättas med "en arbetslös person som tidigare var anställd eller egenföretagare",

b) i punkt 2 första raden skall efter "En helt arbetslös person" läggas till "som tidigare var anställd".

20. I artikel 26.1 första raden skall "anställd" ersättas med "anställd eller egenföretagare".

21. Artikel 34 skall ersättas med följande:

"*Artikel 34*

Allmänna bestämmelser

1. Vid tillämpning av artiklarna 28, 28a, 29 och 31 skall enligt dessa bestämmelser en pensionär som uppbär två eller fler pensioner enligt en enda medlemsstats lagstiftning betraktas som en pensionär berättigad att uppbära pension enligt en medlemsstats lagstiftning.

2. Artikel 27—33 gäller inte i fall då en pensionär eller hans familjemedlemmar har rätt till förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning på grund av förvärvsverksamhet. I ett sådant fall skall personen, vid tillämpningen av detta kapitel, anses vara anställd eller egenföretagare eller familjemedlem till en anställd eller egenföretagare."

22. I artikel 35 skall

a) punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

"1. Om lagstiftningen i vistelse- eller bosättningslandet innehåller flera försäkringssystem för sjukdom eller moderskap skall, om inte annat följer av punkt 2, bestämmelserna i systemet för arbetare inom stålindustrin gälla i fall som avses i artikel 19, 21.1, 22, 25, 26, 28.1, 29.1 eller 31. Om denna lagstiftning omfattar ett särskilt system för arbetare i gruvor och liknande företag skall dock bestämmelserna i ett sådant system gälla för denna kategori av arbetare och deras familjemedlemmar, under förutsättning att institutionen på vistelse- eller bosättningsorten, till vilken ansökan lämnas in, är behörig att tillämpa ett sådant system.

2. Om lagstiftningen i vistelse- eller bosättningslandet innehåller ett eller flera särskilda system som omfattar alla eller de flesta yrkeskategorier egenföretagare och som beviljar förmåner som är mindre fördelaktiga än dem som beviljas anställda skall de bestämmelser som är tillämpliga på den personen och hans familjemedlemmar i enlighet med artikel 19.1 a och 19.2, artikel 22.1 i och 22.3, artikel 28.1 a och artikel 31 a vara de bestämmelser enligt det eller de system som bestäms genom den tillämpningsförordning som avses i artikel 97

a) om personen i den behöriga staten är försäkrad enligt ett särskilt system för egenföretagare som även beviljar mindre fördelaktiga förmåner än dem som beviljas anställda, eller

b) om den som får en eller flera pensioner enligt pensionslagstiftningen i den eller de behöriga medlemsstaterna är berättigad endast till de förmåner som beviljas enligt ett särskilt system för egenföretagare som också beviljar mindre fördelaktiga förmåner än dem som beviljas anställda.",

b) punkterna 2 och 3 betecknas punkterna 3 respektive 4,

c) i den nya punkt 3 fjärde raden "anställda" ersättas med "anställda eller egenföretagare".

23. I rubriken till avsnitt 1 i kapitel 2 i avdelning III skall ordet "anställda" ersättas med "anställda eller egenföretagare".

24. I artikel 37 skall

a) i punkt 1 första raden "anställd" ersättas med "anställd eller egenföretagare",

b) i punkt 2 första raden "bilaga 3" ersättas med "bilaga 4".

25. a) Artikel 38.2 skall lyda på följande sätt:

"2. Om en medlemsstats lagstiftning för beviljande av vissa förmåner kräver att försäkringsperioder uteslutande har fullgjorts i ett yrke som omfattas av ett särskilt system för anställda eller, i förekommande fall, i en särskild anställning, skall perioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning beaktas vid beviljande av dessa förmåner endast om de har fullgjorts enligt ett motsvarande system eller, om ett sådant saknas, i samma yrke eller, i förekommande fall, i samma anställning. Om personen, sedan sådana perioder har beaktats, inte uppfyller villkoren för rätt till dessa förmåner, skall dessa perioder beaktas vid beviljande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän."

b) Följande stycke skall läggas till:

"3. Om lagstiftningen i en medlemsstat ställer som villkor för beviljandet att vissa förmåner skall bero på att försäkringsperioderna har fullgjorts

endast i ett yrke som omfattas av ett särskilt system för egenföretagare, skall försäkringsperioder som fullgjorts enligt lagstiftningen i andra medlemsstater beaktas vid beviljandet av dessa förmåner endast om de fullgjorts enligt ett motsvarande system eller, om så inte är fallet, inom samma yrke.

Om personen, sedan sådana perioder har beaktats, inte uppfyller villkoren för dessa förmåner, skall dessa perioder beaktas vid beviljande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som gäller för arbetare respektive tjänstemän, i den utsträckning som har fullgjorts enligt ett annat system än det ovan angivna motsvarande systemet och under förutsättning att den berörda personen också har varit försäkrad enligt det allmänna systemet eller, om så inte är fallet, enligt det system som gäller för arbetare respektive tjänstemän."

26. Artikel 39.3 skall ersättas med följande:

"3. Den som inte är berättigad till förmåner enligt punkt 1 skall få de förmåner till vilka han trots det är berättigad enligt en annan medlemsstats lagstiftning, i tillämpliga fall med hänsyn till bestämmelserna i artikel 38."

27. I rubriken till avsnitt 2 i kapitel 2 i avdelning III skall ordet "anställda" ersättas med "anställda eller egenföretagare".

28. I artikel 40 skall

a) i punkt 1 första raden "anställda" ersättas med "anställda eller egenföretagare",

b) i punkt 2 "bilaga 3" ersättas med "bilaga 4"

— i tredje raden,

— i första strecksatsens sista rad,

— i andra strecksatsens sista rad,

c) i punkt 3 a

— i andra raden "bilaga 3" ersättas med "bilaga 4",

— i femte raden "om en anställd" ersättas med "om en anställd eller egenföretagare",

d) i punkt 4 sista raden "bilaga 4" ersättas med "bilaga 5".

29. I artikel 41 skall

a) i punkt 1 andra raden "anställda" ersättas med "anställda eller egenföretagare",

b) i punkt 1 d iii sista raden "bilaga 3" ersättas med "bilaga 4",

c) i punkt 2 andra raden "anställda" ersättas med "anställda eller egenföretagare".

30. I artikel 44 skall

a) i rubriken "en anställd" ersättas med "en anställd eller en egenföretagare",

b) i punkt 1 första raden "för anställda" ersättas med "för anställda eller egenföretagare",

c) i punkt 2 fjärde raden "den anställda" ersättas med "den anställda eller egenföretagaren".

31. I artikel 45 skall följande ändringar göras:

a) I rubriken skall "en anställd" ersättas med "en anställd eller en egenföretagare".

b) I punkt 2 skall

— i tredje raden "endast" läggas till efter "fullgjorts",

— i fjärde raden "för anställda" läggas till efter "särskilt system".

c) Följande punkt skall läggas till som punkt 3:

"3. Om en medlemsstats lagstiftning för beviljande av vissa förmåner kräver att försäkringsperioderna uteslutande har fullgjorts i ett yrke som omfattas av ett särskilt system för anställda eller i en särskild anställning, skall perioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftningar beaktas vid beviljande av dessa förmåner om de har fullgjorts enligt ett motsvarande system eller, om ett sådant saknas, i samma yrke.

Om personen, med beaktande av sådana perioder i förekommande fall inte uppfyller villkoren för rätt till dessa förmåner, skall dessa perioder beaktas vid beviljandet av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som gäller för arbetare respektive tjänstemän i den utsträckning som de har fullgjorts enligt ett annat system än det ovan angivna motsvarande systemet och under förutsättning att den berörda personen också har varit försäkrad enligt detta allmänna system eller, om så inte är fallet, enligt det system som gäller för arbetare respektive tjänstemän."

d) Punkt 3 skall betecknas punkt 4 och ha följande lydelse:

"4. Om en medlemsstats lagstiftning, som för beviljande av förmåner kräver att en anställd omfattas av dess lagstiftning vid den tidpunkt då försäkringsfallet inträffar, inte ställer några krav beträffande försäkringsperiodernas längd vare sig för rätten till eller beräkningen av förmåner, skall varje anställd som inte längre omfattas av denna lagstiftning vid tillämpningen av detta kapitel fortfarande anses omfattad vid tidpunkten då försäkringsfallet inträffar om han vid den tidpunkten omfattas av en annan medlemsstats lagstiftning eller, om detta inte är fallet, kan ansöka om förmåner enligt en annan medlemstats lagstiftning. Detta senare villkor skall dock anses vara uppfyllt i det fall som avses i artikel 48.1."

e) Följande punkter skall läggas till som 5 och 6:

"5. Punkt 4 skall endast gälla egenföretagare för att fastställa huruvida villkoren för berättigande till efterlevandepensioner är uppfyllda.

6. Om lagstiftningen i en medlemsstat som ställer som villkor för beviljande av invaliditetsförmåner att den berörda personen omfattas av den lagstiftningen då skadan inträffar inte ställer några krav på försäkringsperiodernas längd vad gäller rätten till eller beräkningen av förmånerna, skall en egenföretagare som inte längre omfattas av den lagstiftningen för tillämpningen av detta kapitel betraktas som fortfarande omfattad vid den tidpunkt då skadan inträffar om han vid den tidpunkten omfattas av lagstiftningen i en annan medlemsstat."

32. I artikel 46 skall

a) i punkt 1 första stycket första raden "en anställd" ersättas med "en anställd eller en egenföretagare",

b) i punkt 2 första raden "en anställd" ersättas med "en anställd eller en egenföretagare",

c) i punkt 2 a sjätte raden "en anställd" ersättas med "en anställd eller en egenföretagare".

33. Artikel 47.1 skall ersättas med följande:

"1. Vid beräkningen av det teoretiska belopp som avses i artikel 46.2 a skall följande regler gälla:

a) Om förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning beräknas på grundval av genomsnittliga inkomster, en genomsnittlig avgift, en genomsnittlig ökning eller förhållandet mellan den sökandes bruttoinkomster och de genomsnittliga bruttoinkomsterna för alla försäkrade personer utom lärlingar under försäkringsperioderna, skall sådana genomsnittliga eller proportionella tal fastställas av denna stats behöriga institution på grundval av endast försäkringsperioder som har fullgjorts enligt denna stats lagstiftning eller bruttoinkomster som personen har haft under enbart dessa perioder.

b) Om förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning beräknas på grundval av storleken av inkomster, avgifter eller ökningar, skall denna stats behöriga institution fastställa de inkomster, avgifter och ökningar som skall beaktas med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning på grundval av de genomsnittliga inkomster, avgifter eller ökningar som har godtagits med avseende på de försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.

c) Om förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning beräknas på grundval av standardinkomster eller ett fast belopp, skall denna stats behöriga institution godta de standardinkomster eller det fasta belopp, som skall beaktas av den med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning, som lika med de standardinkomster eller det fasta belopp eller i förekommande fall med de genomsnittliga standardinkomster eller det fasta belopp som svarar mot de försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.

d) Om förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning för vissa perioder beräknas på grundval av inkomsternas storlek och för andra perioder på grundval av standardinkomster eller ett fast belopp, skall denna stats behöriga institution, med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning, beakta de inkomster eller fasta belopp som har fastställts enligt bestämmelserna i b eller c ovan eller i förekommande fall genomsnittet av dessa inkomster eller fasta belopp. Om för-

måner beräknas på grundval av standardinkomster eller ett fast belopp för alla perioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som den behöriga institutionen tillämpar, skall institutionen godta de inkomster, som skall beaktas med avseende på försäkringseller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftningar, som lika med de fiktiva inkomster som svarar mot standardinkomsterna eller det fasta beloppet."

34. I artikel 52 första raden skall "en anställd" ersättas med "en anställd eller en egenföretagare".

35. I artikel 53 sista raden skall "en anställd" ersättas med "den berörda personen".

36. I artikel 54 punkterna 1 och 2 första raderna skall "en anställd" ersättas med "en anställd eller en egenföretagare".

37. I artikel 55.1 första raden skall "en anställd" ersättas med "en anställd eller en egenföretagare".

38. Artikel 58.1 och 58.2 skall ersättas med följande:

"1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att beräkningen av kontantförmåner skall grundas på genomsnittliga inkomster, skall fastställa sådana genomsnittliga inkomster uteslutande på grundval av inkomster som faktiskt har utbetalts under de perioder som har fullgjorts enligt denna lagstiftning.

2. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att beräkningen av kontantförmåner skall grundas på standardinkomster, skall uteslutande beakta standardinkomsterna eller, i förekommande fall, de genomsnittliga standardinkomsterna för perioder som har fullgjorts enligt denna lagstiftning."

39. Artikel 60.1 skall ersättas med följande:

"1. Vid försämring av en arbetssjukdom för vilken en anställd eller egenföretagare har fått eller får förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning gäller följande:

a) Om personen inte under den tid som han har fått förmåner har utfört arbete som omfattas av en annan medlemsstats lagstiftning och som sannolikt kan förorsaka eller förvärra sjukdomen, skall den behöriga institutionen i den förstnämnda medlemsstaten med beaktande av försämringen ansvara för kostnaden för förmånerna enligt bestämmelserna i den lagstiftning som institutionen tillämpar.

b) Om personen under den tid som han fått förmåner har utfört sådant arbete enligt en annan medlemsstats lagstiftning, skall den behöriga institutionen i den förstnämnda medlemsstaten ansvara för kostnaden för förmånerna enligt den lagstiftning som den tillämpar utan att beakta försämringen. Den behöriga institutionen i den andra medlemsstaten skall till personen i fråga utge ett tillägg, vars storlek skall uppgå till skillnaden mellan det förmånsbelopp som skall utges efter försämringen och det belopp som skulle ha utgetts före försämringen enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar om sjukdomen hade uppkommit enligt den medlemsstatens lagstiftning.

c) Om, i det fall som avses i b, en anställd eller egenföretagare som lider av sklerogen pneumokonios eller av en sjukdom som anges i artikel 57.4, inte har rätt till förmåner enligt den andra medlemsstatens lagstiftning, skall den behöriga institutionen i den förstnämnda medlemsstaten, med beaktande av försämringen, utge förmåner enligt den lagstiftning som den tillämpar. Den behöriga institutionen i den andra medlemsstaten skall dock svara för kostnaden för skillnaden mellan beloppet av kontantförmåner, inklusive pensioner, som med beaktande av försämringen skall utges av den förstnämnda medlemsstatens behöriga institution, och beloppet av motsvarande förmåner som betalades ut före försämringen."

40. I artikel 61.1 tredje raden skall "en anställd" ersättas med "den berörda personen".

41. I artikel 62.1 tredje raden skall "anställda" ersättas med "anställda eller egenföretagare".

42. I artikel 65.1 första raden skall "om en anställd" ersättas med "om en anställd eller en egenföretagare".

43. I artikel 67.1 och 67.2 skall orden "fullgjorda enligt lagstiftningen i någon annan medlemsstat" ersättas med orden "fullgjorda som anställd enligt lagstiftningen i någon annan medlemsstat".

44. I artikel 69.1 första raden skall "en anställd" ersättas med "en anställd eller en egenföretagare".

45. I artikel 70.1 andra stycket andra raden skall "en anställd" ersättas med "en anställd eller en egenföretagare".

46. I artikel 71.1 skall

a) i första raden "en arbetslös person som" ersättas med "en arbetslös person som tidigare var anställd och som",

b) i led b i första raden och i led b ii första raden "en arbetare" ersättas med "en anställd",

c) i led b ii elfte raden "en sådan arbetare" ersättas med "en sådan anställd".

47. I avdelning III skall

a) rubriken till kapitel 7 ersättas med följande:

"FAMILJEFÖRMÅNER OCH FAMILJEBIDRAG",

b) rubriken till avsnitt 1 i kapitel 7 ersättas med följande:

"Gemensamma bestämmelser för anställda, egenföretagare och arbetslösa"

c) i rubriken till avsnitt 2 i kapitel 7 "arbetare och arbetslösa" ersättas med "anställda och arbetslösa".

48. Rubriken till artikel 72 skall lyda: "Sammanläggning av försäkringsperioder, perioder som anställd eller egenföretagare" och i själva artikeln skall "försäkringsperioder eller anställningsperioder" ersättas med "försäkringsperioder, perioder som anställd eller egenföretagare".

49. I artikel 73 skall

a) rubriken ersättas med följande:

"Anställda",

b) i punkterna 1 och 2 första raderna och i punkt 2 sjätte raden "en arbetare" ersättas med "en anställd".

c) punkt 3 ersättas med följande:

"3. En anställd som omfattas av fransk lagstiftning genom artikel 14.1 skall dock ha rätt till de familjeförmåner som anges i bilaga 6 för de familjemedlemmar som följer den anställde till den medlemsstat där han arbetar."

50. I artikel 74.1 första raden och artikel 74.2 skall "en arbetslös person som uppbär" ersättas med "en arbetslös person som tidigare var anställd och som uppbär".

51. I artikel 75 skall

a) i punkt 1 a fjärde raden "arbetaren" ersättas med "den anställde" och i sjunde raden "den arbetslöse arbetaren" ersättas med "den arbetslösa personen",

b) i punkt 2 b andra raden "till arbetaren" ersättas med "till den anställde".

52. I artikel 78 skall

a) i punkt 2 a och b första raderna "avlidne arbetaren" ersättas med "avlidne anställde eller egenföretagaren",

b) i punkt 2 b ii tredje raden "avlidne arbetaren" ersättas med "den avlidne".

53. I artikel 79 skall

a) i punkt 1

— i första stycket sjätte raden ordet "arbetaren" utgå,

— i andra stycket led a fjärde raden "egenföretagande" föras in mellan "anställning" och "eller bosättningsort",

b) i punkt 2 sista raden "arbetaren" ersättas med "pensionären eller den avlidne",

c) i punkt 3 sista raden "för en arbetare" ersättas med "för en anställd eller egenföretagare".

54. I artikel 89 skall "bilaga 5" ersättas med "bilaga 6".

55. I artikel 93.2 första stycket sjätte raden skall "eller för deras anställda" ersättas med "eller för de personer som anställs av dem". I andra stycket tredje raden skall "eller hans anställda" ersättas med "eller av de personer som anställs av honom."

56. Bilaga 1—5 skall betecknas bilaga 2—6 och följande bilaga skall införas:

"BILAGA 1

PERSONER SOM OMFATTAS AV FÖRORDNINGEN

I. Anställda eller egenföretagare

(Artikel 1 a ii och iii i förordningen)

A. BELGIEN

Inga.

B. DANMARK

1. Den som genom att utöva verksamhet som anställd omfattas av lagstiftning om olycksfall på arbetsplatsen och yrkessjukdomar skall betraktas som anställd i enlighet med artikel 1 a ii i förordningen.

2. Den som i enlighet med lagen om dagliga kontantförmåner i händelse av sjukdom eller moderskap är berättigad till sådana förmåner på grundval av en annan förvärvsinkomst än lön skall betraktas som egenföretagare i enlighet med artikel 1 a ii i förordningen.

C. TYSKLAND

Om den behöriga institutionen för beviljande av familjeförmåner i enlighet med avdelning III, kapitel 7 i förordningen är en tysk institution gäller enligt artikel 1 a ii i förordningen följande:

a) Med *anställd* avses den som är obligatoriskt försäkrad mot arbetslöshet eller den som till resultat av en sådan försäkring får kontantförmåner enligt sjukförsäkring eller jämförbara förmåner.

b) Med *egenföretagare* avses den som utövar egen verksamhet och som är skyldig att

— ansluta sig till eller betala avgift till en pensionsförsäkring inom ett system för egenföretagare, eller

— ansluta sig till ett system inom ramen för den obligatoriska pensionsförsäkringen.

D. FRANKRIKE

Inga.

E. GREKLAND

1. Personer försäkrade enligt OGA-systemet som utslutande utövar verksamhet som anställda eller som är eller har varit omfattade av lagstiftningen i en annan medlemsstat och som följaktligen är eller har varit 'anställda' i enlighet med artikel 1 a i förordningen betraktas som anställda i enlighet med artikel 1 a iii i förordningen.

2. Vid beviljande av nationella familjeförmåner betraktas de personer som avses i artikel 1 a i och iii i förordningen som anställda i enlighet med artikel 1 a ii i förordningen.

F. IRLAND

1. Den som är obligatoriskt eller frivilligt försäkrad i enlighet med bestämmelserna i avsnitt 5 och 37 i Social Welfare (Consolidation) Act 1981 skall betraktas som anställd i enlighet med artikel 1 a ii i förordningen.

2. Den som utövar yrkesverksamhet eller näringsverksamhet utan anställningskontrakt eller som har pensionerat sig från sådan verksamhet skall betraktas som egenföretagare i enlighet med artikel 1 a ii i förordningen. Vad gäller sjukförmåner skall den berörda personen också vara berättigad till sådana förmåner enligt avsnitt 45 eller 46 i Health Act 1970.

G. ITALIEN

Inga.

H. LUXEMBURG

Inga.

I. NEDERLÄNDERNA

Den som utövar en verksamhet eller ett yrke utan anställningskontrakt skall betraktas som egenföretagare i enlighet med artikel 1 a ii i förordningen.

J. FÖRENADE KUNGARIKET

Den som är 'avlönad förvärvsinkomsttagare' eller 'egenföretagare/förvärvsinkomsttagare' enligt lagstiftningen i Storbritannien eller Nordirland skall betraktas som anställd respektive egenföretagare i enlighet med artikel 1 a ii i förordningen. Den som uppbär förmåner i egenskap av 'anställd' eller 'egenföretagare' enligt lagstiftningen i Gibraltar skall betraktas som anställd respektive egenföretagare i enlighet med artikel 1 a ii i förordningen.

II. **Familjemedlemmar**

(Artikel 1 f andra meningen i förordningen)

A. BELGIEN

Inga.

B. DANMARK

Vid fastställande av rätt till förmåner i enlighet med artikel 22.1 a och artikel 31 i förordningen avses med 'familjemedlem' den som betraktats som familjemedlem enligt Lagen om allmän hälsovård.

C. TYSKLAND

Inga.

D. FRANKRIKE

Inga.

E. GREKLAND

Inga.

F. IRLAND

Vid fastställande av rätt till förmåner i enlighet med artikel 22.1 a och artikel 31 i förordningen avses med 'familjemedlem' den som betraktas som beroende av den anställde eller egenföretagaren i enlighet med Health Acts 1947—1970.

G. ITALIEN

Inga.

H. LUXEMBURG

Inga.

I. NEDERLÄNDERNA

Inga.

J. FÖRENADE KUNGARIKET

Vid fastställande av rätt till förmåner i enlighet med artikel 22.1 a och artikel 31 i förordningen avses med 'familjemedlem' följande:

a) Vad gäller lagstiftningen i antingen Storbritannien eller Nordirland den som betraktas som beroende i enlighet med Social Security Act 1975 eller i förekommande fall Social Security Act (Northern Ireland) 1975, och

b) vad gäller lagstiftningen i Gibraltar den som betraktats som beroende i enlighet med Group Practice Medical Scheme Ordinance 1973."

57. I bilaga 2 skall

a) rubriken ersättas med följande:

"BILAGA 2

(Artikel 1 u i förordningen)

I. Särskilda bidrag vid barns födelse som inte omfattas av förordningen enligt artikel 1 u."

b) Följande skall läggas till:

"**II. Särskilda system för egenföretagare som inte omfattas av förordningen i enlighet med artikel 1 j andra stycket.**

A. BELGIEN

Inga.

B. DANMARK

Inga.

C. TYSKLAND

Institutioner för försäkring och social trygghet (Versicherungs- och Versorgungswerke) för läkare, tandläkare, veterinärkirurger, kemister, advokater, patentagenter (Patentanwälte), notarius publicus, revisorer (Wirtschaftsprüfer), skattekonsulter och skatterådgivare (Steuerbevollmäktigte), lotsar (Seelotsen) och arkitekter, inrättade enligt lagstiftningen i delstaterna och andra institutioner för försäkring och social trygghet, särskilt socialfonder (Fürsorgeeinrichtungen) och systemet för utökad avgiftsdelning (erweiterte Honorarverteilung).

D. FRANKRIKE

1. Egenföretagare utanför jordbrukssektorn:

a) De kompletterande ålderspensionssystemen och invaliditets- och dödsfallssystemen för egenföretagare i enlighet med artiklarna L 658, L 659, L 663—11, L 663—12, L 682 och L 683—1 i lagen om social trygghet.

b) De ytterligare förmåner som avses i artikel 9 i lag nr 66-509 av den 12 juli 1966.

2. Egenföretagare inom jordbrukssektorn

Försäkringarna som föreskrivs i artiklarna 1049 och 1234.19 i Code Rural i fråga om sjukdom-graviditet-ålderdom respektive arbetsshador och yrhessjukdomar för egenföretagare inom jordbrukssektorn.

E. GREKLAND

Inga.

F. IRLAND

Inga.

G. ITALIEN

Inga.

H. LUXEMBURG

Inga.

I. NEDERLÄNDERNA

Inga.

J. FÖRENADE KUNGARIKET

Inga."

58. I del A punkt 7, BELGIEN—LUXEMBURG, i bilaga 3 skall den nuvarande texten bli led a och följande led b skall införas:

"b) Skriftväxling av den 10 och 12 juli 1968 om egenföretagare."

59. I bilaga 4 skall följande ändringar göras:

a) Led A skall ersättas med följande:

"A. BELGIEN

Lagstiftningen om det allmänna invaliditetssystemet, invaliditetssystemet för gruvarbetare och det särskilda systemet för sjömän i handelsflottan och lagstiftningen om försäkring mot arbetsoförmåga för egenföretagare."

b) Led D skall ersättas med följande:

"D. FRANKRIKE

1. Anställda

All lagstiftning om invaliditetsförsäkring, med undantag av lagstiftningen om invaliditetsförsäkringen inom systemet för social trygghet för gruvarbetare.

2. Egenföretagare

Lagstiftningen om invaliditetsförsäkring för egenföretagare."

60. Bilaga 6 skall ersättas med följande:

"BILAGA 6

(Artikel 89 i förordningen)

Särskilda regler för tillämpningen av vissa medlemsstaters lagstiftning

A. BELGIEN

1. De personer vars rätt till sjukförmåner härrör från de bestämmelser i det obligatoriska belgiska försäkringssystemet för sjukdom och invaliditet som är tillämpliga på egenföretagare skall vara berättigade enligt bestämmelserna i avdelning III kapitel 1 i förordningen, inbegripet artikel 35.1, på följande villkor:

a) Om de är tillfälligt bosatta inom en annan medlemsstats terrritorium än Belgien skall de berörda personerna vara berättigade

i) till de förmåner som fastställs i lagstiftningen i den medlemsstat där de är tillfälligt bosatta vad gäller sjukhusvård,

ii) till ersättning i fråga om andra förmåner som fastställs enligt det belgiska systemet av den behöriga belgiska institutionen i den utsträckning som fastställs enligt lagstiftningen i den stat där de är tillfälligt bosatta.

b) Om de är permanent bosatta inom en annan medlemsstats territorium skall de berörda personerna ha rätt till de förmåner som fastställs enligt lagstiftningen i den medlemsstat där de är permanent bosatta, förutsatt att de till den belgiska institutionen betalar de tillämpliga ytterligare avgifter som fastställs i belgiska bestämmelser.

2. Vid den behöriga belgiska institutionens tillämpning av bestämmelserna i avdelning III kapitel 7 och 8 i denna förordning skall ett barn anses växa upp i den medlemsstat inom vars territorium barnet är bosatt.

3. Vid tillämpningen av förordningens artikel 46.2 skall perioder som har fullgjorts inom försäkringen för ålderspension enligt belgisk lagstiftning före den 1 januari 1945 även godtas som försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den belgiska lagstiftningen om det allmänna invaliditetssystemet och systemet för sjömän.

4. Vid tillämpningen av artikel 40.3 a ii skall endast perioder under vilka den anställda eller egenföretagaren var arbetsoförmögen enligt belgisk lagstiftning beaktas.

5. Vid tillämpningen av artikel 46.2 i förordningen skall ålderpensionsperioder som har fullgjorts av egenföretagare i enlighet med belgisk lagstiftning före ikraftträdandet av lagstiftningen om egenföretagares arbetsoförmåga betraktas som perioder fullgjorda enligt den senare lagstiftningen.

6. För att fastställa om de krav som ställs i belgisk lagstiftning för rätt till arbetslöshetsersättning är uppfyllda skall dagar som godtagits som motsvarande enligt den lagstiftningen beaktas endast i den utsträckning som de arbetade dagar som föregick dessa utgjorde dagar i avlönad anställning.

B. DANMARK

1. Fullgjorda försäkringsperioder, perioder som anställd eller egenföretagare i en annan medlemsstat än Danmark skall beaktas vid tillträde till medlemsskap i en godkänd arbetslöshetskassa på samma sätt som om perioderna som anställd eller egenföretagare hade fullgjorts i Danmark.

2. Anställda, egenföretagare, pensionsansökande och pensionärer med familjemedlemmar som avses i artiklarna 19, 22.1 och 22.3, 25.1 och 25.3, 26.1, 28a, 29 och 31 i förordningen och som är bosatta i eller vistas i Danmark skall ha rätt till förmåner på samma villkor som villkoren i dansk lagstiftning för personer vars inkomst inte överskrider den nivå som anges i artikel 3 i lag nr 311 av den 9 juni 1971 om allmän sjukförsäkring, om kostnaden för dessa förmåner bärs av institutionen i en annan medlemsstat än Danmark.

3. Bestämmelserna i artikel 1.1.2 i lagen om ålderspension, artikel 1.1.2 i lagen om invaliditetspension och artikel 2.1.2 i lagen om änkepension och förmåner är inte tillämpliga på anställda eller egenföretagare eller deras efterlevande som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än Danmark.

4. Bestämmelserna i dansk lagstiftning om ålders- och änkepension är tillämpliga på en änka efter anställda eller egenföretagare som omfattas av dansk lagstiftning även om hon inte är bosatt i Danmark.

5. Villkoren i förordningen skall inte påverka övergångsbestämmelserna enligt de danska lagarna av den 7 juni 1972 om rätten till pension för danska medborgare som är bosatta i Danmark under en angiven period som omedelbart föregår datum för ansökan. Pension skall dock beviljas enligt de villkor som fastställts för danska medborgare och för medborgare i andra medlemsstater om de är bosatta i Danmark under det år som omedelbart föregår dagen för ansökan.

6. a) De perioder under vilka en gränsarbetare är bosatt inom en annan medlemsstats territorium än Danmark skall betraktas som bosättningsperioder enligt dansk lagstiftning. Detsamma gäller för de perioder under vilka en gränsarbetare är utskickad till eller utför tjänster i en annan medlemsstat än Danmark.

b) De perioder under vilka en säsongsarbetare är bosatt inom en annan medlemsstats territorium än Danmark skall betraktas som bosättningsperioder enligt dansk lagstiftning. Detsamma gäller för perioder under vilka en säsongsarbetare är utskickad till en annan medlemsstats territorium än Danmark.

7. För att fastställa om villkoren för rätt till moderskapsförmåner i enlighet med kapitel 12 i lagen om kontantförmåner för sjukdom eller moderskap är uppfyllda i det fall då den berörda personen inte omfattas av dansk lagstiftning under hela den period som avses i artikel 34.1 eller 34.2 i den lagen

a) skall de försäkringsperioder beaktas som i tillämpliga fall har fullgjorts enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat än Danmark under loppet av den referensperiod under vilken den berörda personen inte omfattas av dansk lagstiftning som om dessa perioder hade fullgjorts enligt dansk lagstiftning under referensperioden,

b) skall den berörda personen, under de perioder som beaktas, anses ha fått en genomsnittslön motsvarande den genomsnittslön som enligt bekräftelse har utbetalats under de perioder som har fullgjorts enligt dansk lagstiftning under referensperioden.

8. Vid tillämpningen av artikel 12.2 i förordningen på dansk lagstiftning skall invaliditets-, ålders- och änkepension betraktas som förmåner av samma slag.

9. Vid tillämpningen av artikel 67 i förordningen skall arbetslöshetsförmåner för egenföretagare som är försäkrade i Danmark beräknas i enlighet med dansk lagstiftning.

C. TYSKLAND

1. a) Om tysk lagstiftning om olycksfallsförsäkring inte redan medger detta, skall de tyska institutionerna även utge ersättning enligt denna lagstiftning för olycksfall i arbetet (och arbetssjukdomar) som har inträffat i Alsace-Lorraine före den 1 januari 1919, och för vars kostnader franska institutioner inte har övertagit ansvaret enligt beslutet av Nationernas förbunds råd den 21 juni 1921 (Reichsgesetzblatt, s. 1289), så länge personen eller hans efterlevande är bosatta i en medlemsstat.

b) Bestämmelserna i förordningens artikel 10 påverkar inte de bestämmelser, enligt vilka olycksfall (och arbetssjukdomar) som inträffar utanför Förbundsrepubliken Tysklands territorium och perioder som har fullgjorts utanför detta territorium inte föranleder utbetalning av förmåner eller endast föranleder utbetalning av förmåner under vissa villkor när de berättigade personerna är bosatta utanför Förbundsrepubliken Tysklands territorium.

2. a) För att avgöra om perioder som enligt tysk lagstiftning är avbrottsperioder (Ausfallzeiten) eller tillgodoräkningsperioder (Zurechnungszeiten) skall beaktas som sådana, skall obligatoriska avgifter som har betalats enligt en annan medlemsstats lagstiftning och försäkring enligt en annan medlemsstats försäkringssystem behandlas som obligatoriska avgifter som har betalats enligt tysk lagstiftning och som försäkring enligt det tyska systemet för pensionsförsäkring. Denna bestämmelse skall inte gälla den tyska åldersförsäkringen för jordbrukare eller motsvarande särskilda system i de andra medlemsstaterna.

Vid beräkningen av antalet kalendermånader, som har förflutit mellan tidpunkten för inträdet i försäkringssystemet och försäkringsfallet, skall perioder mellan dessat två tidpunkter som har beaktats enligt en annan medlemsstats lagstiftning inte beaktas, liksom inte heller perioder under vilka personen fått pension.

b) Bestämmelserna i a skall inte gälla den standardberäknade avbrottsperioden (pauschale Ausfallzeit). Denna skall beräknas uteslutande på grundval av tyska försäkringsperioder.

c) Vid beaktande av en tillgodoräkningsperiod (Zurechnungszeit) enligt den tyska lagstiftningen om pensionsförsäkring för gruvarbetare skall dessutom krävas att den sista avgift som har betalats enligt tysk lagstiftning har betalats till pensionsförsäkringen för gruvarbetare.

d) För beräkningen av tyska ersättningsperioder (Ersatzzeiten) skall uteslutande tysk nationell lagstiftning gälla.

e) Oavsett bestämmelsen i d skall följande bestämmelser gälla försäkrade enligt det tyska systemet för pensionsförsäkring som var bosatta inom tyska territorier under nederländsk administration under perioden den 1 januari 1948—31 juli 1963. Vid beräkning av tyska ersättningsperioder (Ersatzzeiten) enligt artikel 1251.2 i den tyska lagen om social trygghet (RVO) eller motsvarande bestämmelser, skall betalning av avgifter till den nederländska försäkringen under denna period anses som likvärdig med en försäkringspliktig anställning eller verksamhet som egenföretagare i den tyska lagstiftningens mening.

3. Vad gäller betalning till tyska sjukkassor skall betalningen av de avgifter som avses i förordningens artikel 26.2 inte ske förrän ett beslut om pension har fattats.

4. Vid avgörandet av om det är fråga om ett barn med rätt till pension för barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna, skall förmåner enligt förordningens artikel 78 eller en annan familjeförmån som utges enligt fransk lagstiftning för ett minderårigt barn som är bosatt i Frankrike betraktas som barnpension enligt tysk lagstiftning.

5. Om tillämpningen av denna förordning eller senare förordningar om social trygghet medför exceptionella kostnader för vissa sjukförsäkringsinstitutioner kan dessa kostnader helt eller delvis kompenseras. I sin egenskap av förbindelseorgan (sjukförsäkring) skall de lokala sjukkassornas förbund och andra sjukkassors centrala organisationer gemensamt komma överens om sådan kompensation. Medel för denna kom-

pensation skall tas ut av alla sjukförsäkringsinstitutioner i proportion till det genomsnittliga antalet medlemmar, pensionärer frånräknade, under det närmast föregående året.

6. Vid tillämpningen av denna förordning skall kapitalbeloppsutbetalningen för sjukvård som enligt tysk lagstiftning ges till kvinnliga försäkrade och de försäkrades familjemedlemmar i samband med en förlossning betraktas som en naturaförmån.

7. Artikel 1233 i försäkringslagen (RVO) och artikel 10 i försäkringslagen för tjänstemän (AVG), ändrad genom lagen om pensionsreform av den 16 oktober 1972, som reglerar frivillig försäkring enligt tyska pensionsförsäkringssystem, skall vara tillämplig på medborgare i de övriga medlemsstaterna och på statslösa personer och flyktingar som är bosatta inom de övriga medlemsstaternas territorium, i enlighet med följande bestämmelser.

Om de allmänna villkoren är uppfyllda får frivilliga avgifter till de tyska pensionsförsäkringssystemen betalas

a) om den berörda personen är bosatt i eller vistas inom Förbundsrepubliken Tysklands territorium,

b) om den berörda personen är bosatt i eller vistas inom en annan medlemsstats territorium och tidigare antingen obligatoriskt eller frivilligt tillhörde ett tyskt pensionsförsäkringssystem,

c) om den berörda personen är medborgare i en annan medlemsstat, är bosatt i eller vistas inom tredje lands territorium och har betalat avgifter till tysk pensionsförsäkring i minst 60 månader eller hade rätt till frivillig försäkring enligt de tidigare gällande övergångsbestämmelserna och inte är obligatoriskt eller frivilligt försäkrad enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat.

8. Bestämmelserna i förordningen skall inte påverkar artikel 51a.2 i lagen om pensionsreform för arbetare (ArVNG) eller artikel 49a. 2 i lagen om pensionsreform för tjänstemän (AnVNG), ändrad genom lagen om pensionsreform av den 16 oktober 1972. De personer som enligt punkt 8 b och c får ansluta sig till frivillig försäkring får betala avgifter endast för de perioder för vilka de ännu inte betalat avgifter enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat.

9. Kostnaden för de förmåner som på bosättningseorten beviljas av tyska institutioner till pensionärer eller deras familjemedlemmar som är försäkrade hos behöriga institutioner i andra m edlemsstater måste ersättas på grundval av månatliga kapitalbelopp, varvid sådana kostnader — för att skapa finansiell utjämning bland tyska sjukförsäkringsinstitutioner för pensionärer — skall behandlas som utgifter enligt det tyska sjukförsäkringssystemet för pensionärer. De kapitalbelopp som betalas till de tyska institutionerna på bosättningsorten av de behöriga institutionerna i andra medlemsstater skall betraktas som mottagna belopp som måste beaktas vid den finansiella utjämningen.

10. I fråga om egenföretagare skall arbetslöshetsstöd (Arbeitslosenhilfe) beviljas på villkor att den berörda personen innan han anmäler sig som arbetslös har arbetat i

minst ett år huvudsakligen som egenföretagare inom Förbundsrepubliken Tysklands territorium och att han inte endast tillfälligt har lämnat det arbetet.

11. Försäkringsperioder som fullgjorts enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat enligt ett särskilt ålderspensionssystem för lantbrukare eller, om ett sådant system inte finns, som lantbrukare enligt det allmänna systemet, skall anses uppfylla villkoren för den minsta försäkringsperiod som krävs för att en person skall vara skyldig att betala avgift enligt artikel 27 i lagen om ålderspension för lantbrukare (Gesetz über die Altershilfe der Landwirte — GAL), på följande villkor:

a) Den försäkran på vilken skyldigheten att betala avgift grundar sig skall ha lämnats in inom föreskriven tid, och

b) den berörda personen skall innan han lämnar in ansökan minst ha omfattats av skyldigheten att betala avgift enligt ålderspensionssystemet för lantbrukare inom Förbundsrepubliken Tysklands territorium.

12. De försäkringsperioder som fullgjorts enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat, antingen enligt ett särskilt system för hantverkare eller, om något sådant system inte finns, enligt ett särskilt system för egenföretagare eller enligt det allmänna systemet, medräknas i de 216 månaderna av obligatorisk försäkring som är villkor för rätten att frivilligt utträda ur pensionsförsäkringssystemet för hantverkare.

D. FRANKRIKE

1. a) Bidrag till äldre anställda, bidrag till äldre egenföretagare och åldersbidrag till jordbrukare skall utges enligt de villkor som gäller för franska arbetare enligt fransk lagstiftning till alla anställda eller egenföretagare som är medborgare i andra medlemsstater och vilka vid tidpunkten för sin ansökan är bosatta inom franskt territorium.

b) Detsamma skall gälla flyktingar och statslösa personer.

c) Bestämmelserna i denna förordning skall inte påverka de bestämmelser i fransk lagstiftning enligt vilka uteslutande perioder av arbete som anställd eller perioder som jämställs med sådana eller, i förekommande fall, perioder av arbete som egenföretagare inom den franska republikens europeiska departement och utomeuropeiska departement (Guadeloupe, Guyana, Martinique och Réunion) skall ge rätt till bidrag till äldre anställda.

2. Det särskilda bidraget och den kumulativa ersättningen enligt den särskilda lagstiftningen om social trygghet i gruvor skall endast utges till anställda i franska gruvor.

3. Lag nr 65-555 av den 10 juli 1965, som ger franska medborgare som är eller har varit förvärvsverksamma i utlandet rätt att ansluta sig till det frivilliga åldersförsäkringssystemet, skall gälla medborgare i andra medlemsstater på följande villkor:

— Den förvärvsverksamhet som ger rätt till frivillig försäkring enligt det franska systemet får inte bedrivas eller ha bedrivits inom franskt territorium eller inom en annan medlemsstats territorium, i vilken stat den anställde eller egenföretagaren är medborgare.

— Den anställde eller egenföretagaren skall, när han ansöker om försäkring enligt lagen, styrka att han antingen har varit bosatt i Frankrike i minst tio år, i en följd eller sammanlagt under flera perioder, eller att han oavbrutet har varit omfattad av fransk lagstiftning, obligatoriskt eller genom frivillig fortsättningsförsäkring, under lika lång tid.

4. Enligt artikel 73.3 i förordningen skall begreppet familjeförmåner innefatta

a) bidrag för barns födelse i artikel L 516 i lagen om social trygghet,

b) familjebidragen i artikel L 524 och L 531 i lagen om social trygghet, och

c) de kompenserande bidrag för skatt efter inkomstslag som anges i artikel L 532 i lagen om social trygghet.

Denna förmån kan dock bara ges om den lön som mottagits under perioden varit föremål för fransk inkomstskatt.

d) Dessutom innefattas det bidrag till ensamstående med barn som anges i artikel 533 i lagen om social trygghet.

5. För beräkningen av det teoretiska belopp som avses i artikel 46.2 i förordningen i system i vilka ålderspension beräknas på grundval av poäng, skall den behöriga institutionen, för vart och ett av de försäkringsår som fullgjorts enligt lagstiftningen i någon annan medlemstat, också beakta det antal poäng som uppnås genom att det antal pensionspoäng som nåtts enligt den lagstiftning den tillämpar divideras med det antal år som motsvarar dessa poäng.

E. GREKLAND

1. Trots bestämmelserna i bilaga 1, avsnitt 1, del E, punkt 1, är artikel 22.1 a i förordningen tillämplig på en OGA-försäkrad person vars hälsostatus kräver omedelbar vård innan han påbörjar den anställning som han kommit för att utföra i en annan medlemsstat än Grekland.

2. Artikel 10.1 i förordningen påverkar inte bestämmelsen i artikel 2.4 i lagdekret nr 4577/66 varigenom betalningen av den pension som beviljas av IKA till grekiska medborgare eller personer med grekiskt ursprung från Egypten eller Turkiet tillfälligt upphävs om pensionstagaren bosätter sig utomlands utan giltigt skäl i mer än sex månader.

F. IRLAND

1. De anställda eller egenföretagare, arbetslösa personer, pensionssökande och pensionärer tillsammans med familjemedlemmar som avses i artiklarna 19.1, 22.1, 22.3, 25.1, 25.3, 26.1, 28a, 29 och 31 i förordningen och som är bosatta i eller vistas i Irland skall kostnadsfritt ha rätt till all sjukvårdsbehandling enligt irländsk lagstiftning om kostnaden för denna behandling betalas av institutionen i en annan medlemsstat än Irland.

2. En anställds eller egenföretagares familjemedlemmar som omfattas av lagstiftningen i en annan medlemsstat än Irland och som uppfyller rätten till förmåner enligt villkoren i den lagstiftningen, i tillämpliga fall med beaktande av artikel 18 i förordningen, skall kostnadsfritt ha rätt till all sjukvårdsbehandlling enligt irländsk lagstiftning om de är bosatta i Irland.

Kostnaden för sådana förmåner skall betalas av den institution hos vilket den anställde eller egenföretagaren är försäkrad.

Om emellertid den anställdas eller egenföretagarens äkta make eller den som skall passa barnen utför yrkes- eller näringsverksamhet i Irland skall förmåner till familjemedlemmarna betalas av den irländska institutionen i den utsträckning som rätten till sådana förmåner beviljas utslutande enligt bestämmelserna i irländsk lagstiftning.

3. Om en anställd som omfattas av irländsk lagstiftning under sin anställning har lämnat en medlemsstats territorium för att fortsätta den i en annan medlemsstat och råkar ut för en olycka innan han når fram skall hans rätt till förmåner på grund av olyckan fastställas

a) som om olyckan hade inträffat inom Irlands territorium, och

b) utan att hans frånvaro från Irlands territorium beaktas vid fastställandet av om han i kraft av sin anställning var försäkrad enligt den lagstiftningen.

4. Vid tillämpningen av artikel 12.2 i förordningen på irländsk lagstiftning skall invaliditets-, ålders- och änkepension betraktas som förmåner av samma slag.

5. Vid inkomstberäkning för beviljande av inkomstrelaterade förmåner enligt irländsk lagstiftning för sjukdom, moderskap och arbetslöshet skall ett belopp motsvarande genomsnittslönen per vecka under det året för en man eller kvinna, utan att det påverkar bestämmelserna i artiklarna 23.1 och 68.1 i förordningen, betalas till den anställde för varje vecka fullgjord anställning enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat under det aktuella inkomstskatteåret.

6. Vid tillämpningen av artikel 40.3 a ii skall endast de perioder beaktas under vilka den anställda eller egenföretagaren var arbetsoförmögen enligt irländsk lagstiftning.

7. Vid tillämpningen av artikel 44.2 skall en anställd anses uttryckligen ha begärt uppskjutande av beviljande av ålderspension som han skulle ha rätt till enligt irländsk lagstiftning om han inte har upphört att förvärvsarbeta, om detta utgör ett villkor för ålderspensionen.

8. Till och med den 31 december 1983 skall vid tillämpningen av irländsk lagstiftning på andra förmåner än familjeförmåner och sjukdoms- och moderskapsförmåner, andra perioder än perioder som fullgjorts som anställd inte beaktas.

G. ITALIEN

Inga.

H. LUXEMBURG

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 94.2 i denna förordning skall försäkringsperioder, eller perioder som betraktas som sådana, som har fullgjorts före den 1 januari 1946 enligt luxemburgsk lagstiftning om pensionsförsäkring vid invaliditet, ålderdom eller dödsfall beaktas vid tillämpningen av denna lagstiftning endast i sådan omfattning att rättigheter under förvärvande var bevarade till den 1 januari 1959, eller senare kunde återfås enligt endast denna lagstiftning eller enligt gällande eller kommande bilaterala konventioner. I fall där flera bilaterala konventioner gäller skall de äldsta försäkringsperioderna eller perioder som betraktas som sådana beaktas.

2. Vid beviljande av den fastställda pensionsandelen i Luxemburg skall de försäkringsperioder som fullgjorts enligt lagstiftningen i Luxemburg av en anställd eller egenföretagare som inte är bosatt inom Luxemburgs territorium från och med den 1 oktober 1972 behandlas som bosättningsperioder.

I. NEDERLÄNDERNA

1. *Sjukvårdskostnadsförsäkring*

a) Vad gäller rätten till vårdförmåner skall kapitel 1 i avdelning III i förordningen tillämpas endast på personer som har rätt till förmåner genom obligatorisk försäkring, frivillig försäkring eller ålderspensionsförsäkring, vilka omfattas av lagen om sjukkassor (Ziekenfondswet).

b) Den som uppbär ålderspension enligt nederländsk lagstiftning och ålderspension enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat anses vid tillämpningen av förordningens artikel 27 eller 28 ha rätt till vårdförmåner om han uppfyller de villkor som krävs för inträde i sjukförsäkringssystemet för äldre personer eller de frivilliga försäkringssystem som fastställs i lagen om sjukkassor (Ziekenfondswet), i tillämpliga fall med beaktande av artikel 9.

Denna bestämmelse är också tillämplig på en gift kvinna vars make får ålderspension för gifta par enligt nederländsk lagstiftning och som uppfyller villkoren för inträde i sjukförsäkringssystemen för äldre personer eller i frivilliga försäkringssystem enligt lagen om sjukförsäkring.

c) Den som får ålderspension enligt nederländsk lagstiftning och som är bosatt i en annan medlemsstat skall, om han är försäkrad enligt sjukförsäkringsssystemet för ålderspensionärer eller enligt ett frivilligt försäkringsssystem i enlighet med lagen om sjukförsäkring, för sig själv och i tillämpliga fall sina familjemedlemmar betala en avgift som grundar sig på hälften av de genomsnittliga kostnader som uppstår i Nederländerna för sjukvårdskostnaden för en ålderspensionär och hans familjemedlemmar. En minskning av denna avgift skall beviljas och kostnaderna för minskningen skall bäras av det obligatoriska försäkringssystemet enligt lagen om sjukförsäkring och motsvara den andel av minskningen vars kostnader bärs av detta system och som beviljas de personer bosatta i Nederländerna som omfattas av sjukförsäkringssystemet för ålderspensionärer och vars avgifter fastställs på samma grunder.

d) Den som får ålderspension enligt nederländsk lagstiftning och vars maka, om han är gift, inte får ålderspension för gifta makar enligt nederländsk lagstiftning skall, om han är bosatt i en annan medlemsstat och om han är försäkrad enligt det frivilliga system som fastställs i lagen om sjukförsäkring, betala för sig själv och i tillämpliga fall för varje familjemedlem över 16 år ett avgiftsbelopp som motsvarar genomsnittet av de avgifter som fastställs av sjukkassorna i Nederländerna för frivilligt försäkrade personer som är bosatta i Nederländerna. Avgiften skall rundas av till närmaste decimal av en gulden.

2. *Tillämpning av nederländsk lagstiftning om allmän åldersförsäkring*

a) Försäkringsperioder före den 1 januari 1957 under vilka en person, som inte uppfyllde kraven för att tiden skulle räknas som försäkringsperiod, var bosatt inom Nederländernas territorium och var minst 15 år gammal eller var bosatt i en annan medlemsstat men arbetade som anställd i Nederländerna för en arbetsgivare som var etablerad där, skall också räknas som försäkringsperioder vid tillämpning av Nederländernas lagstiftning för allmän ålderspensionsförsäkring.

b) De perioder som avses i a skall dock inte beaktas om de sammanfaller med perioder som beaktas vid beräkningen av ålderspensionsförsäkring enligt en annan medlemsstats lagstiftning.

c) För gift kvinna vars make har rätt till pension enligt Nederländernas lagstiftning om allmän ålderspensionsförsäkring skall tid under äktenskapet innan hon fyllt 65 år, under vilken hon bott i en eller flera medlemsstaters territorier, också beaktas som försäkringsperiod om den sammanfaller med makens försäkringssperioder enligt den lagstiftningen eller enligt lagstiftning som anges i a.

d) De perioder som avses i c skall dock inte beaktas om de sammanfaller med perioder som beaktas vid beräkningen av den gifta kvinnans pension enligt en annan medlemsstats lagstiftning om ålderspensionsförsäkring; perioder då hon fick ålderspension enligt sådan lagstiftning skall inte heller räknas med.

e) För kvinna som varit gift och vars make omfattats av Nederländernas lagstiftning om ålderspensionsförsäkring eller bedöms ha slutfört försäkringsperioder enligt a, skall c och d gälla i tillämpliga delar.

f) De perioder som avses i a och c skall endast beaktas vid uträkningen av ålderspension om personen i fråga har varit bosatt i sex år inom en eller flera medlemsstaters territorier efter 59 års ålder och så länge som denna person är bosatt inom en av dessa medlemsstaters territorier.

3. *Tillämpning av nederländsk lagstiftning om allmän försäkring för änkor och barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna*

a) Vid tillämpningen av bestämmelserna i förordningens artikel 46.2 skall perioder före den 1 oktober 1959, under vilka den anställde eller egenföretagaren var bosatt inom Nederländernas territorium efter fyllda 15 år eller under vilka han, medan han var bosatt inom en annan medlemsstats territorium, var förvärvsverksam som anställd i Nederländerna för en arbetsgivare där, också betraktas som försäk-

ringsperioder som har fullgjorts enligt nederländsk lagstiftning om allmän försäkring för änkor och för barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna.

b) De perioder som skall beaktas vid tillämpningen av bestämmelserna i punkt a skall inte beaktas om de sammanfaller med försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en annan stats lagstiftning om efterlevandepension.

4. *Tillämpning av den nederländska lagstiftningen om försäkring mot arbetsoförmåga*

Vid tillämpningen av artikel 46.2 i förordningen skall de nederländska institutionerna iaktta följande bestämmelser:

a) Om den berörda personen när arbetsoförmågan eller den därav följande invaliditeten inträffade var en anställd i enlighet med artikel 1 a i förordningen skall den behöriga institutionen fastställa beloppet på kontantförmåner i enlighet med bestämmelserna i lagen av den 18 februari 1966 om försäkring mot arbetsoförmåga (WAO) med beaktande av

— försäkringsperioder som fullgjorts enligt lagen av den 18 februari 1966,

— försäkringsperioder som fullgjorts efter 15 års ålder enligt lagen av den 11 december 1975 om arbetsoförmåga (AAW), förutsatt att dessa inte sammanfaller med försäkringsperioder som fullgjorts av den berörda personen enligt lagen av den 18 februari 1966 (WAO), och

— perioder av avlönat arbete och motsvarande perioder som har fullgjorts i Nederländerna före den 1 juli 1967.

b) Om den berörda personen när arbetsoförmågan och den därav följande invaliditeten inträffade inte var anställd enligt artikel 1 a i förordningen skall den behöriga institutionen fastställa beloppet på kontantförmånerna i enlighet med bestämmelserna i lagen av den 11 december 1975 om arbetsoförmåga (AAW) med beaktande av

— försäkringsperioder som fullgjorts enligt lagen av den 11 december 1975 (AAW),

— försäkringsperioder som fullgjorts efter 15 års ålder enligt lagen av den 18 januari 1966 om arbetsoförmåga (AAW), förutsatt att dessa inte sammanfaller med försäkringsperioder som fullgjordes av den berörda personen enligt lagen av den 11 december 1975 (AAW), och

— perioder av avlönat arbete och motsvarande perioder som fullgjorts i Nederländerna före den 1 juli 1967.

5. *Tillämpning av vissa övergångsbestämmelser*

Artikel 45.1 skall inte tillämpas på utvärdering av rätten till förmåner enligt övergångsbestämmelserna i lagstiftningen om allmän åldersförsäkring (artikel 46), på allmän försäkring för änkor och barn som mist sina föräldrar och på allmän försäkring mot arbetsoförmåga.

J. FÖRENADE KUNGARIKET

1. Om en person som normalt är bosatt i Gibraltar eller som sedan han senast var i Gibraltar har avkrävts att i egenskap av anställd betala avgift i enlighet med lagstiftningen i Gibraltar ansöker om befrielse från skyldigheten att betala avgift under en viss period på grund av arbetsoförmåga, moderskap eller arbetslöshet under en viss period och ber att få dessa avgifter krediterade, skall varje period under vilken den

personen har arbetat inom en annan medlemsstats territorium än Förenade kungariket vid prövningen av hans ansökan betraktas som en period under vilken han varit anställd i Gibraltar och för vilken han i egenskap av anställd betalat avgifter i enlighet med lagstiftningen i Gibraltar.

2. Vid tillämpningen av bestämmelserna i kapitel 3 i avdelning III i förordningen skall, när en kvinna i enlighet med lagstiftningen i Förenade kungariket ansöker om ålderspension

a) på grundval av sin makes försäkring, eller

b) på grundval av sin personliga försäkring och då äktenskapet upphört till följd av makens död eller av andra skäl och de avgifter som betalats av maken beaktas vid fastställandet av rätten till pension,

varje hänvisning till en försäkringsperiod som fullgjorts av henne beaktas vid fastställandet av det årliga genomsnittet av de avgifter som betalats av hennes make eller krediterats honom och omfatta hänvisning till en försäkringsperiod som fullgjorts av maken.

3. a) Om arbetslöshetsstöd enligt lagstiftningen i Förenade kungariket betalas till en person i enlighet med artikel 71.1 a ii eller b ii i förordningen skall, i syfte att uppfylla de villkor som lagstiftningen i Förenade kungariket ställer i fråga om familjeförmåner avseende en vistelseperiod i Storbritannien eller, i förekommande fall, Nordirland, försäkringsperioder, perioder som anställd eller egenföretagare som fullgjorts av den personen enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat anses vara vistelseperioder i Storbritannien eller, i förekommande fall, Nordirland.

b) Om lagstiftningen i Förenade kungariket i enlighet med avdelning II i förordningen är tillämplig på en anställd eller egenföretagare som inte uppfyller det villkor som ställs i lagstiftningen i Förenade kungariket i fråga om familjeförmåner avseende

i) en vistelse i Storbritannien eller i Nordirland skall han i syfte att uppfylla det villkoret anses vara närvarande där,

ii) en vistelse i Storbritannien eller i Nordirland, skall försäkringsperioder, perioder som anställd eller egenföretagare som fullgjorts av den personen i enlighet med lagstiftningen i en annan medlemsstat, i syfte att uppfylla det villkoret, anses som vistelseperioder i Storbritannien eller i Nordirland.

c) I fråga om krav på familjeförmåner enligt lagstiftningen i Gibraltar skall bestämmelserna i led a och b ovan tillämpas på motsvarande sätt.

4. En anställd eller egenföretagare som omfattas av lagstiftningen i Förenade kungariket i enlighet med bestämmelserna i avdelning II i förordningen skall med avseende på rätten till vårdnadsbidrag (attendance allowance) behandlas

a) som om han är född inom Förenade kungarikets territorium, om hans födelseort är belägen inom en annan medlemsstats territorium, och

b) som om han normalt är bosatt i Förenade kungariket och har vistats där under varje försäkringsperiod, period som anställd eller egenföretagare som han kan ha fullgjort inom en annan medlemsstats territorium eller enligt dess lagstiftning.

5. Om en anställd som omfattas av lagstiftningen i Förenade kungariket råkar ut för en olycka efter det han har lämnat en medlemsstats territorium för att i sin anställning resa till en annan medlemsstats territorium och innan han anländer dit skall hans rätt till förmåner med avseende på den olyckan bestämmas

a) som om olyckan hade inträffat inom Förenade kungarikets territorium, och

b) genom att bortse från hans frånvaro från Storbritannien, Nordirland eller Gibraltar om han var anställd inkomsttagare enligt lagstiftningen där.

6. Denna förordning är inte tillämplig på de bestämmelser i Förenade kungarikets lagstiftning som är avsedda att sätta ikraft ett avtal om social trygghet som sluts mellan Förenade kungariket och tredje land.

7. När så krävs i Förenade kungarikets lagstiftning för fastställandet av rätten till förmåner, skall medborgare i en medlemsstat som är födda i tredje land betraktas som medborgare i Förenade kungariket som är födda i tredje land.

8. Vid tillämpningen av kapitel 3 i avdelning III i förordningen skall progressiva avgifter som betalas av den försäkrade enligt Förenade kungarikets lagstiftning eller progressiva pensionsförmåner som utbetalas enligt den lagstiftningen inte beaktas. Beloppet på de progressiva förmånerna skall läggas till det förmånsbelopp som gäller enligt Förenade kungarikets lagstiftning och som fastställts i enlighet med kapitel 3. Summan av dessa två belopp skall utgöra den förmån som den berörda personen har rätt till.

9. Vid tillämpningen av artikel 12.2 i förordningen på Förenade kungarikets lagstiftning skall invaliditets-, ålders- och änkepensioner betraktas som förmåner av samma slag.

10. Vid tillämpningen av förordningen om socialförsäkringsförmåner (Gibraltar) skall varje person på vilken denna förordning är tillämplig anses vara bosatt i Gibraltar om han är bosatt i en medlemsstat.

11. Vid tillämpningen av artiklarna 10, 27, 28, 28a, 29, 30 och 31 i förordningen skall det vårdnadsbidrag (attendance allowance) som beviljas en anställd eller egenföretagare enligt Förenade kungarikets lagstiftning betraktas som en invaliditetsförmån.

12. Vid tillämpningen av artikel 10.1 i förordningen skall en förmånstagare enligt Förenade kungarikets lagstiftning som vistas inom en annan medlemsstats territorium under den vistelsen betraktas som bosatt i den medlemsstaten.

13. 1. Vid beräkningen av en inkomstfaktor för att bestämma rätten till förmåner enligt Förenade kungarikets lagstiftning skall, om inte annat följer av bestämmelserna i punkt 15, varje vecka som en anställd eller en egenföretagare har omfattats av lagstiftningen i en annan medlemsstat och som påbörjades under det aktuella inkomstskatteåret enligt Förenade kungarikets lagstiftning beaktas på följande sätt:

a) i) För varje vecka av försäkring, anställning eller bosättning som anställd skall den berörda personen anses ha betalat avgifter som anställd på grundval av inkomster motsvarande två tredjedelar av det årets övre inkomstgräns.

ii) För varje vecka av försäkring, anställning eller bosättning som egenföretagare skall den berörda personen anses ha betalat klass 2-avgifter som egenföretagare.

b) För varje hel vecka under vilken han har fullgjort en period som anses vara en försäkringsperiod, en period som anställd eller egenföretagare eller en bosättningsperiod skall han anses ha fått avgifterna krediterade, men endast i den utsträckning som bringar hans sammanlagda inkomstfaktor det året till en nivå som gör att det året kan beaktas som ett inkomstår enligt den lagstiftning i Förenade kungariket som reglerar avgiftskreditering.

2. Vid omräkning av en inkomstfaktor till försäkringsperioder skall den inkomstfaktor som fås under det aktuella inkomstskatteåret enligt Förenade kungarikets lagstiftning divideras med det årets lägsta inkomstgräns. Resultatet skall uttryckas som ett helt tal utan decimaler. Den på så sätt framräknade siffran skall anses representera det antal försäkringsveckor som fullgjorts enligt Förenade kungarikets lagstiftning under det året, under förutsättning att den siffran inte överskrider det antal veckor under det året som personen omfattades av den lagstiftningen

14. Vid tillämpningen av artikel 40.3 a ii skall endast de perioder beaktas under vilka den anställda eller egenföretagaren var arbetsoförmögen enligt Förenade kungarikets lagstiftning.

15. 1. Vid beräkning enligt artikel 46.2 a i förordningen av det teoretiska belopp av den pensionsandel som består av en tilläggskomponent enligt Förenade kungarikets lagstiftning skall följande gälla:

a) Med uttrycket 'inkomster, avgifter eller ökningar' i artikel 47.1 b i förordningen avses överskott i inkomstfaktorerna enligt definitionen i Social Security Pensions Act 1975 eller, i förekommande fall, Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975.

b) Ett genomsnitt av överskotten i inkomstfaktorerna skall beräknas, i enlighet med artikel 47.1 b i förordningen enligt led a ovan, genom att de sammanlagda överskott som noteras enligt Förenade kungarikets lagstiftning divideras med antalet inkomstskatteår enligt Förenade kungarikets lagstiftning (inbegripet del av inkomstskatteår) som fullgjorts enligt den lagstiftningen efter den 6 april 1978 och som infaller inom den relevanta försäkringsperioden.

2. Med uttrycket 'försäkrings- eller bosättningsperioder' i artikel 46.2 i förordningen avses vid beräkningen av beloppet på den pensionsandel, som består av en tilläggskomponent enligt Förenade kungarikets lagstiftning, försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts efter den 6 april 1978."

61. Följande bilaga skall läggas till som bilaga 7:

"BILAGA 7

(Tillämpning av artikel 14c.1 b)

Fall då en person samtidigt skall omfattas av lagstiftningen i två medlemsstater

1. En egenföretagare i Belgien som är anställd i en annan medlemsstat, med undantag av Luxemburg. För Luxemburg är skriftväxlingen av den 10 och 12 juli 1968 mellan Belgien och Luxemburg tillämplig.

2. En person som är bosatt i Danmark och egenföretagare där som är anställd i en annan medlemsstat.

3. En egenföretagare på jordbruksföretag i Tyskland som är anställd i en annan medlemsstat.

4. En egenföretagare i Frankrike som är anställd i en annan medlemsstat, med undantag av Luxemburg.

5. En egenföretagare på jordbruksföretag i Frankrike som är anställd i Luxemburg.

6. En egenföretagare i Grekland som är anställd i en annan medlemsstat.

7. En egenföretagare i Italien som är anställd i en annan medlemsstat."

Artikel 2

1. Det skall inte uppstå någon rätt till förmåner enligt denna förordning för en period som föregår den dag då förordningen träder i kraft.

2. Alla försäkringsperioder och, i tillämpliga fall, alla perioder som anställd eller egenföretagare eller bosättningsperioder enligt lagstiftningen i en medlemsstat före dagen för denna förordnings ikraftträdande skall beaktas vid bestämmande av rätten till förmåner enligt denna förordning.

3. Om inte annat följer av bestämmelserna i punkt 1 skall det uppstå rätt till förmåner enligt denna förordning genom hänvisning till ett förhållande som uppstod före den dag då förordningen trädde i kraft.

4. En förmån som inte har beviljats eller som har upphävts tills vidare på grund av den berörda personens nationalitet eller bosättningsort skall, på ansökan av den berörda personen, beviljas eller återupptas med verkan från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande, förutsatt att den rätt som tidigare bestämts inte har givit upphov till utbetalning av ett kapitalbelopp.

5. Rättigheterna för en person som har beviljats en pension före dagen för denna förordnings ikraftträdande skall på ansökan av den personen ses över med beaktande av bestämmelserna i denna förordning. Denna bestämmelse skall också vara tillämplig på de övriga förmåner som avses i artikel 78 i förordning (EEG) nr 1408/71.

6. Om den ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in inom två år från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande, skall de rättigheter som uppstått enligt denna förordning gälla från och med den dagen och bestämmelserna i en medlemsstats lagstiftning om förverkande eller begränsning av rättigheterna får inte åberopas mot de berörda personerna.

7. Om den ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in efter utgången av den tvåårsperiod som följer på dagen för denna förordnings ikraftträdande skall de rättigheter som inte har förverkats eller som hindras av begränsningar ha verkan från och med den dag då ansökan lämnades in, utom då mer förmånliga bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning är tillämpliga.

Artikel 3

Om inte de berörda medlemsstaterna beslutar annat skall de avtal som slutits i enlighet med artiklarna 36.3, 63.3 och 70.3 i förordning (EEG) nr 1408/71 före dagen för den här förordningens ikraftträdande inte vara tillämpliga på de personer vilka förordning (EEG) nr 1408/71 utvidgas till att omfatta genom den här förordningen.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den första dagen i den sjunde månaden efter det att förordningen om anpassning av förordning (EEG) nr 574/72([1]) har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* med syfte att den skall vara tillämplig på egenföretagare och deras familjemedlemmar.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 maj 1981.

På rådets vägnar

G. BRAKS

Ordförande

([1]) EGT nr L 74, 27.3.1972, s. 1.